

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 543
din.03.12.2012**

Dosar nr. 281//2012

Petiția nr. 3168/29.06.2012

Petent: S C

Reclamat: Primăria Municipiului Caransebeș

Obiect: distribuirea inegală a unor locuri de parcare pentru mașinile locatarilor a două imobile învecinate.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1 S C

11

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Primăria Municipiului Caransebeș, p-ța Revoluției, nr. 1, Județul Caraș Severin

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul sesizează Colegiul director cu privire la modul de distribuie a locurilor de parcare de către partea reclamată, pentru mașinile loatarilor a două imobile învecinate.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.3168.27.09.2012, a fost citat domnul S C în calitate de petent, pentru data de 09.10.2012. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr.4690.27.09.2012, a fost citată în calitate de reclamată Primăria Caransebeș prin reprezentant domnul Primar-*M.* V , pentru data de 09.10.2012. Procedură legal îndeplinită

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că pe strada aleea Liliacului între blocul 5 și 6 din localitatea Caransebeș, a fost amenajată o parcare aflată în proprietatea primăriei. Petentul invocă caracterul diferențiat prin care, au fost repartizate locurile pentru parcare a autovehiculelor locatarilor celor două blocuri. Petentul a aflat în urma unei adrese a faptului că, locatarii imobilului cu numărul 5, nu au dreptul la acea parcare, iar locatarii blocului 6, au dreptul la toate locurile de parcare. Aceștia luându-și după cum au dorit locuri în parcare amenajată de către partea reclamată. Petentul menționează că este locatar al blocului 5 și după ce au mai rămas două locuri de parcare în plus, locatarii acestui bloc, au fost înștiințați de faptul că, se crează o licitație pentru locurile rămase, spre ocuparea lor în totalitate.

Susținerile părții reclamate

4.3 -

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată relevă o situație în care, petentul nu a putut obține un loc de parcare amenajat de către primărie cu prioritate în distribuirea acestora, pentru locatarii blocului 6. Petentul fiind locatar al blocului 5.

Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Colegiul Director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art. 2 alin. 1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de

fact care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

Reiterând că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis invocat de persoana care se consideră discriminată, Colegiul observă că un asemenea raport nu poate fi stabilit în prezenta speță. În cauză nu sunt prezentate indicii de natură a prezuma că un criteriu interzis stipulat de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată a constituit un obiter dictum în privința unei repartizări a locurilor de parcare amenajate de către partea reclamată pe un teren public al acesteia. O atare prezumție ar fi trebuit să permită cel puțin a se presupune că între un criteriu interzis și acțiunile părții reclamate ar exista un raport de cauzalitate ce ar determina un tratament mai puțin favorabil aplicabil unor situații comparabile.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art. 2 alin. 1 Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată.

2. Clasarea dosarului.

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) S C.

b) Primăria Municipiului Caransebeș, p-ța Revoluției, nr. 1, Județul Caransebeș

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

BERTZI TEODORA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Intocmit: Rodina Olimpiu-Serviciul Asistență Colegiul Director

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

